

1. novembra 2020

Spoznajú, že som tu bola

Najkrajšie chvíle života strávila sv. Katarína Labouré v noci z 18. na 19. júla 1830, v kaplnke na rue du Bac, keď kľáčala pri nohách Panny Márie. V rozhovore s nebeskou Matkou, ktorý trval vyše dvoch hodín, dostala radu: „Panna Mária ukázala ľavou rukou na oltár a povedala, že mám sem prichádzať, tu sa mám vrhnúť na kolená, tu sa vyžalovať, tu dostanem útechu, ktorú potrebujem.“

Toto stretnutie bolo prípravou na poslanie, ktoré sestra Katarína postupne spoznávala. 27. novembra to bola žiadosť dať raziť medailu. Viaceré požiadavky už počula len vnútorným hlasom. Jednou z nich bolo, aby predstavení otvorili kaplnku na rue du Bac pre pútnikov, kde by sa každý mohol prísť vyžalovať, aby tam všetci našli útechu - veľkí i malí. Panna Mária uistila: „Spoznajú, že som tu bola.“

Otec Aladel to vôbec nebral do úvahy. Prísne ju vystríhal pred klamným fantazírovaním. Keď sa začali raziť prvé medaily, ľudia sa dožadovali bližších informácií, začali sa domáhať aj prístupu na miesto zjavenia. Diali sa mnohé zázraky. V r. 1854 bola vyhlásená dogma o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie a úcta k Nepoškvrnenej vzrastala.

Katarína znova tlmočila otcovi Aladelovi, aby bola kaplnka prístupná pre verejnosť, aby sa tam konali púte, ako žiadala Panna Mária. Nešlo to. Predstavení nevideli žiadnu reálnu možnosť sprístupniť kaplnku pre pútnikov, pretože veľmi narastal počet povolaní a do kaplnky sa ťažko zmestili samotné sestry. Sestra Katarína tým veľmi trpela, že žiadosť Panny Márie nespĺnili. V jej veciach po smrti našli malý lístok, na ktorom bolo napísané: „Panna Mária, tu ťa nechcú počúvať, zjav sa inde.“ Panna Mária „poslúchla“. V r. 1858 sa zjavila v Lurdoch.

Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.